

mindre Onde for at blive fri for legemlig Straf . . . (*Alfred Christensen*: Ja!), men hvor vidt han nu vil insistere paa, at den optages paa ny, ved jeg ikke, men i hvert Fald er det ikke noget, jeg lægger særlig Vægt paa. Men jeg vilde foretrække, om de Ord, „med eller uden Indskrænkning i Kosten“, ikke fandtes. Folketinget har ved en anden Lejlighed tilkendegivet, at det ikke finder Behag i Sultestraf, og det kunde der maaske nok være nogen Grund til ogsaa her at fastholde, men noget Princip kan man vanskelig se deri, da vi i øvrigt beholde Vand- og Brødstraffen.

Første Punktum i § 12 indeholder den Hovedregel, som er vedtagen i Folketinget. Saa har man tilføjet nogle supplerende Bestemmelser, idet man har tænkt sig, at den Regel, vi havde givet, at Straf af Fængsel paa almindelig Fangekost er forbunden med Arbejdstvang, kunde medføre Udgifter for det offentlige, og saa har man sagt, at Udgifterne herved skulle bæres af Statskassen. Derimod vil der neppe blive gjort nogen Erindring fra dette Tings Side.

§ 13 er undergaaet en ubetydelig Ændring, men det skal jeg ikke dvæle ved. I Hovedsagen er den bibeholdt, og jeg vil gøre opmærksom paa, at det er en meget vigtig Paragraf. Jeg kunde fristes til at sige, at den i Tusinder af Tilfælde hvert Aar vil give Anledning til at anvende Fængsel paa sædvanlig Fangekost i Stedet for Fængsel paa Vand og Brød. Den var fra vor, Forslagsstillernes, Side et Udtryk for vor Utilbøjelighed til at bringe Sultestraf til Anvendelse, og Landstinget har fulgt os.

Derimod maa jeg meget beklage, at Landstinget ikke har fulgt os, naar vi ønskede at fastsætte et lavere Strafminimum end Strafarbejde i 8 Maaneder eller 1 Aar for visse Berigelsesforbrydelser. Jeg tænker her navnlig paa visse Tyveriforbrydelser, groft Tyveri, Indbrudstyveri o. s. v. Det er min Opfattelse, at naar Landstinget har udskudt den paagældende Bestemmelse af Loven, er det en Forringelse af Loven, og jeg kan ikke se, at der er tilstrækkelig saglige Grunde dertil. Men paa den anden Side synes det at fremgaa af Forhandlingen i Landstinget, at det er et Punkt, hvor det vil være vanskeligt at faa Landstinget med til en Forandring, og da Forholdet er det, at det gælder om at indføre noget nyt, tror jeg ikke, der er tilstrækkelig Grund for Folketinget til nu at rejse dette Spørgsmaal paany. — § 14 har en ny Regel,

nemlig at Adgangen til at afsone Bøder med Fængsel paa Vand og Brød ophæves. Dette er vist i sig selv en ganske god og hensigtsmæssig Regel. Den bør føre til, at de Bøder, der idømmes, i mange, i de fleste Tilfælde fastsættes meget lavere, end det nu sker, men dette anser jeg ogsaa for noget selvfølgeligt, og jeg tvivler ikke om, at det vil finde Sted.

Reglen i § 15, første Punktum, at Lovovertrædelser, begaaede af Børn, der endnu ikke have fyldt 14 Aar, ikke straffes, er jo Folketingets Regel, hvorved den kriminelle Lavalder her i Landet hæves fra 10 til 14 Aar. Det er et af de betydningsfulde Fremskridt, som naaedes ved Folketingets Forslag, og som Landstinget altsaa har bibeholdt. Saa tilføjes der i denne Paragraf en Række Regler om offentlig Opdragelse, Regler, som ikke ere i Overensstemmelse, i alt Fald ikke i fuld Overensstemmelse med det, som blev vedtaget i Lovforslaget om de forsømte Børn. Imidlertid maa jo Meningen være den, at naar Lovforslaget om de forsømte Børn træder i Virksomhed, bliver det dets Regler, som finde Anvendelse. Det er altsaa sandsynligt, at hvad der paa dette Omraade kommer til at staa i denne Lov, ikke faar nogen synderlig Betydning, og jeg finder derfor heller ikke Anledning til at dvæle ved de Afvigelser, det indeholder fra det af Folketinget vedtagne. Mulige Uoverensstemmelser paa dette Omraade mellem Folketing og Landsting ville naturligvis udlignes ved Behandlingen af Lovforslaget om de forsømte Børn. — I det tredje Stykke er der en lille Ændring med Hensyn til Anvendelse af Varetægtsarrest for Børn, som jeg ikke skal modsætte mig.

§ 16 rører ved et af de andre Punkter, hvor Lovforslaget, som Folketinget vedtog det, betegnede et betydeligt Fremskridt fra den bestaaende Ret, nemlig Afskaffelsen af Legemsstraf for Forbrydelser, begaaede af Børn og unge Mennesker. Her har Landstinget fulgt os i Hovedsagen, men har dog gjort den Undtagelse, at Voldsforbrydelser af disse Personer fremdeles kunne straffes med Legemsstraf. Det er praktisk set et grumme lille Spørgsmaal, og da vi altsaa have faaet Medhold fra Landstingets Side i det store og hele, skal jeg heller ikke dvæle ved denne lille Afvigelse, men en Forbedring kan jeg selvfølgelig ikke anse det for at være. — Hvad jeg sagde om Bestemmelserne om offentlig Opdragelse i Lovforslagets § 15, gælder ogsaa om Bestemmelserne i § 16,